

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 6. oktobra 2011(*)

„Neizpolnitev obveznosti države – člen 63 PDEU in člen 40 Sporazuma EGP – Prosti pretok kapitala – Tuji in nacionalni pokojninski skladi – Davek od dobička pravnih oseb – Dividende – Oprostitev – Razlika v obravnavanju“

V zadevi C-493/09,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 258 PDEU, vložene 1. decembra 2009,

Evropska komisija, ki jo zastopata R. Lyal in M. Afonso, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

proti

Portugalski republiki, ki jo zastopata L. Inez Fernandes in H. Ferreira, zastopnika,

tožena stranka,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, J. J. Kasel, A. Borg Barthet, E. Levits (poročevalec) in M. Safjan, sodniki,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 24. marca 2011,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 25. maja 2011

izreka naslednjo

Sodbo

1 Evropska komisija s svojo tožbo Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Portugalska republika s tem, da je dividende, izplačane nerezidentnim pokojninskim skladom, obdavčila z višjo stopnjo, kot velja za dividende, izplačane pokojninskim skladom s sedežem na portugalskem ozemlju, ni izpolnila obveznosti iz člena 63 PDEU in člena 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 (UL 1994, L 1, str. 3, v nadaljevanju: Sporazum EGP).

Pravni okvir

2 Na podlagi člena 16(1) ureditve davčnih olajšav (Estatuto dos Benefícios Fiscais, v nadaljevanju: EBF) so dobički pokojninskih skladov in z njimi izenačenih subjektov, ki so ustanovljeni in delujejo po portugalskem pravu, oproščeni davka od dobička pravnih oseb

(imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, v nadaljevanju: IRC).

3 Člen 16(4) EBF določa, da je v primeru neupoštevanja pogojev iz odstavka 1 tega člena 16 predvidena ugodnost iz tega odstavka 1 v zadevnem poslovnem letu brez uinka, pri čemer družbe, ki upravljajo pokojninske sklade, in z njimi izenačeni subjekti, vključno z vzajemnimi zavarovalnimi družbami, primarno jamčijo za davne dolgove ali premoženje skladov, s katerim upravljajo, in morajo dolgovane davke plačati pred iztekom roka, ki je določen v členu 120(1) zakona o davku od dobička pravnih oseb (Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas, v nadaljevanju: CIRC).

4 Člen 4(2) CIRC določa, da so pravne osebe in drugi subjekti, ki na portugalskem ozemlju nimajo ne sedeža niti dejanskega posloводства, za dobičke, ustvarjene na tem ozemlju, še naprej podvrženi plačilu IRC. V skladu s členom 80(4)(c) CIRC znaša IRC 20 %, ob pridržku morebitne uporabe sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja.

5 Na podlagi člena 4(3)(c), točka 3, CIRC so donosi iz kapitalskih naložb, katerih dolžnik je rezident oziroma ima na portugalskem ozemlju sedež ali ima na njem dejansko posloводство oziroma katerih plačilo bi se pripisalo stalni poslovni enoti na tem ozemlju, del dobičkov nerezidentov, ki so podvrženi plačilu davka na Portugalskem.

6 V skladu s členom 88(1)(c), (3)(b) in (5) CIRC se IRC naloži kot davek, dokončno odtegnjen pri viru.

7 Člen 88(11) CIRC določa:

„Dobički, ki jih izplačajo družbe, podvržene plačilu IRC, zavezancem, ki so v celoti ali delno oproščeni plačila davka, v tem primeru vključno kapitalski donosi, so obdavčeni samostojno s stopnjo 20 %, če deleži, ki so imeli za posledico dobičke, v letu pred datumom, ko so bili dobički dani na razpolago, niso brez prekinitve ostali na razpolago istim davčnim zavezancem in niso bili pridržani v času, potrebnem za dopolnitev tega obdobja.“

8 Člen 88(12) CIRC določa:

„Od zneska davka, določenega v skladu z odstavkom 11, se odbije davek, ki je bil eventualno odtegnjen pri viru, pri čemer odtegnjenega davka v tem primeru ni mogoče odbiti v skladu s členom 90(2).“

Predhodni postopek

9 Komisija je 23. marca 2007 na Portugalsko republiko naslovila uradni opomin, v katerem je navedla, da portugalski davčni predpisi v zvezi z davčnim obravnavanjem dividend in obresti, izplačanih pokojninskim skladom, ki niso rezidenti na Portugalskem, niso združljivi s členom 63 PDEU in členom 40 Sporazuma EGP.

10 Ker odgovor Portugalske republike z dne 18. junija 2007 Komisije ni prepričal, je ta na to državo članico 8. maja 2008 naslovila obrazloženo mnenje, v katerem jo je pozvala, naj v dveh mesecih od njegove vročitve sprejme ukrepe, potrebne za uskladitev z njim.

11 Portugalska republika je v svojem odgovoru z dne 14. avgusta 2008 priznala, da zadevna davčna ureditev pomeni omejitev prostega pretoka kapitala, vendar da je v skladu s pravom Unije takšna omejitev utemeljena. Poudarila je, da je ugodnejša davčna ureditev za pokojninske sklade s sedežem na Portugalskem upravičena zaradi posebnih pravnih obveznosti, ki veljajo zanje.

12 Ker Komisija s temi pojasnili ni bila zadovoljna, se je odločila vložiti to tožbo zaradi

neizpolnitve obveznosti.

Postopek pred Sodiščem

13 Nadzorni organ EFTE je z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča 8. aprila 2010, v skladu s členom 40, tretji odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in členom 93 njegovega poslovnika zaprosil za dopustitev intervencije v tej zadevi v podporo predlogom Komisije.

14 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 15. julija 2010 ta predlog zavrnil.

Tožba

Trditve strank

15 Komisija trdi, da se s portugalsko davčno ureditvijo glede pokojninskih skladov uvaja različno obravnavanje glede na sedež teh skladov. Dividende, izplačane pokojninskim skladom, ki so ustanovljeni in delujejo v skladu s portugalskim pravom, so v celoti oproščene plačila IRC, medtem ko so mu dividende, izplačane nerezidentnim pokojninskim skladom, podvržene.

16 Komisija meni, da ta razlika v obravnavanju pomeni omejitev prostega pretoka kapitala, saj je investiranje v portugalske družbe za nerezidentne pokojninske sklade manj privlačno.

17 Portugalska republika najprej pojasnjuje, da na podlagi člena 88(11) CIRC rezidentni in nerezidentni pokojninski skladi niso obravnavani različno, če razdeljene dividende izhajajo iz deležev, ki so jih upravičeni skladi obdržali manj kot eno leto, saj so ti dobički v obeh primerih podvrženi plačilu IRC.

18 Portugalska republika glede drugih primerov priznava, da obstaja omejitev prostega pretoka kapitala, vendar trdi, da je ta utemeljena z dvema razlogoma.

19 Prvi, davčna ureditev glede pokojninskih skladov naj bi bila utemeljena z ohranitvijo doslednosti davčnega sistema. Tako naj bi bila oprostitvev za dobičke rezidentnih pokojninskih skladov izravnana z obdavčitvijo starostnih pokojnin – izplačanim upravičencem, ki so portugalski rezidenti – na podlagi dohodnine. Na področju pokojnin naj bi bilo treba ta nujni razlog v splošnem interesu razlagati široko, da bi se preprečila vsakršna nevarnost za finančno ravnotežje sistema socialne varnosti.

20 Drugi, Portugalska republika trdi, da omejitev oprostitve plačila IRC le na rezidentne pokojninske sklade temelji na zahtevah v zvezi z učinkovitostjo davčnega nadzora. Pravne zahteve za upravičenost do oprostitve plačila IRC naj bi bile take, da lahko sklade, ki bi želeli biti upravičeni do te oprostitve, neposredno nadzirajo portugalski davčni organi.

21 Tako naj bi morali pokojninski skladi s sedežem na Portugalskem izpolnjevati posebno stroge zahteve glede preudarnosti in varnosti investorjev na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (2003/41/ES) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 350) in še dodatne pogoje iz portugalskega prava, zlasti na področju finančne odgovornosti. Tako člen 16(4) EBF med drugim določa, da družbe, ki upravljajo pokojninske sklade, primarno jamčijo za davčne dolgove skladov ali premoženje, s katerim upravljajo.

22 Nadzor teh elementov naj bi bil izjemno kompleksen in naj bi zahteval, da se portugalski davčni organi obrnejo neposredno na pokojninske sklade, ki so upravičeni do oprostitve plačila IRC. Zlasti bi bilo ob neupoštevanju zahtev portugalske zakonodaje na področju oprostitve plačila IRC nujno neposredno vplivanje na sklade, da bi se zagotovilo vračilo zneskov, dolgovan na

podlagi IRC. Vendar naj bi bilo tako vplivanje nemogoče zagotoviti glede pokojninskih skladov, ki imajo sedež v drugi državi članici, kar velja še toliko bolj, če je njihov sedež v kateri od tretjih držav, ki je članica Sporazuma EGP, saj se določbe Unije glede sodelovanja na davčnem področju v tem okviru ne uporabljajo.

23 Komisija na te trditve odgovarja, prvič, da utemeljitev, ki se nanaša na doslednost davčnega sistema, ne more upravičiti omejitve prostega pretoka kapitala, uvedene s portugalsko ureditvijo obdavčenja pokojninskih skladov.

24 Tako naj po eni strani IRC, odveden od dobičkov nerezidenčnih pokojninskih skladov, ne bi pomenil neposrednega vira financiranja sistema socialne varnosti. Po drugi strani naj bi bila nadomestitev izpada davčnih prihodkov, ki je posledica oprostitve plačila IRC, z obdavčenjem pokojnin uinkovita le v primerih, ko upravičenci do teh pokojnin prebivajo na Portugalskem.

25 Drugič, Komisija meni, da zadevne omejitve ni mogoče utemeljiti niti s trditvami o uinkovitosti davčnega nadzora.

26 Po eni strani naj namreč z domnevno konkurenčno prednostjo v korist nerezidenčnih pokojninskih skladov na področju zahtev, ki jih je treba spoštovati, ne bi bilo mogoče utemeljiti tega, da se zanje uporablja manj ugodno davčno obravnavanje.

27 Po drugi strani naj davčno obravnavanje, ki se uporablja le za nerezidenčne pokojninske sklade, ne bi bilo namenjeno varstvu družb, v katere ti investirajo, in posameznikom, ki prebivajo na Portugalskem. Njegov cilj naj bi bilo preprosto omejiti upravičenost do oprostitve plačila IRC na rezidenčne pokojninske sklade, ne da bi nerezidenčni pokojninski skladi imeli možnost dokazati, da ponujajo enakovredna jamstva, kot jih ponujajo rezidenčni skladi. Zato naj bi za zagotovitev uresnitve ciljev, ki jih navaja Portugalska republika, zadoščalo, da bi se od nerezidenčnih pokojninskih skladov zahtevalo, naj dokažejo svoj status in pravni okvir, v katerem delujejo, da bi lahko portugalski organi na podlagi mehanizmov sodelovanja in vzajemne pomoči – določenih v pravu Unije ter z večstranskimi in dvostranskimi sporazumi, kar zadeva tretje države, članice Sporazuma EGP – lahko opravili potrebna preverjanja ali izterjali davčne dolgove.

Presoja Sodišča

Obstoj omejitve prostega pretoka kapitala

28 Iz ustaljene sodne prakse je razvidno, da ukrepi, ki so v skladu s členom 63(1) PDEU prepovedani, ker omejujejo pretok kapitala, obsegajo vse take ukrepe, ki bi lahko odvračali nerezidente od naložb v državi članici ali bi lahko odvračali rezidente te države članice od naložb v drugih državah (sodba z dne 10. februarja 2011 v združenih zadevah Haribo Lakritzen Hans Riegel in Österreichische Salinen, C-436/08 in C-437/08, še neobjavljena v ZOdl., str 50).

29 Glede vprašanja, ali zadevna nacionalna ureditev pomeni omejitev pretoka kapitala, je treba ugotoviti, da morajo dividende, ki jih razdelijo družbe s sedežem na portugalskem ozemlju pokojninskim skladom, izpolnjevati dva pogoja, da ne bi bile obdavčene z IRC. Prvič, izplačane morajo biti pokojninskim skladom, ki so ustanovljeni in ki delujejo v skladu s portugalskim pravom. Drugič, te dividende morajo biti razdeljene na podlagi deležev, ki so brez prekinitve ostali na razpolago istim pokojninskim skladom vsaj eno leto pred datumom, ko so bile te dane na razpolago, ali so bili pridržani v času, potrebnem za dopolnitev tega obdobja.

30 Iz tega sledi, da je zaradi prvega pogoja, ki je določen v zadevni nacionalni ureditvi, morebitno investiranje nerezidenčnih pokojninskih skladov v portugalske družbe manj privlačno kot morebitno investiranje rezidenčnih pokojninskih skladov. V prvem primeru bodo namreč z 20-

odstotno stopnjo na podlagi IRC obdavčene zgolj dividende, ki jih bodo razdelile portugalske družbe, čeprav bodo temeljile na deležih, ki so jih skladi brez prekinitve obdržali vsaj eno leto pred datumom, ko so bile te dane na razpolago. Ta razlika v obravnavanju nerezidenčne pokojninske sklade odvrta od investiranja v portugalske družbe, varčevalce s stalnim prebivališčem na Portugalskem pa od investiranja v take pokojninske sklade.

31 Vendar pa te razlike v obravnavanju ni, če dividende, ki jih izplačajo rezidenčne družbe, izhajajo iz deležev, ki v letu pred datumom, ko so bile te dane na razpolago, niso brez prekinitve ostali na razpolago istim davčnim zavezancem. Na podlagi člena 88(11) CIRC se namreč oprostitev iz člena 16(1) EBF pod temi pogoji ne uporablja, tako da so te dividende obdavčene z IRC ne glede na kraj, v katerem imajo sedež pokojninski skladi, katerim so izplačane.

32 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da, kar zadeva obdavčenje dividend, ki jih družbe s sedežem na portugalskem ozemlju izplačajo na podlagi deležev, ki jih pokojninski skladi ohranijo več kot eno leto, sporna ureditev pomeni omejitev prostega pretoka kapitala, ki je s členom 63 PDEU na celoma prepovedana.

Razlogi, s katerimi se lahko utemelji zadevna zakonodaja

33 Kot je razvidno iz ustaljene sodne prakse, morajo biti nacionalni ukrepi, ki omejujejo prosti pretok kapitala, utemeljeni z razlogi iz člena 63 PDEU ali z nujnimi razlogi v splošnem interesu, če so primerni za zagotavljanje uresničevanja zastavljenih ciljev in ne presegajo tega, kar je potrebno za doseganje teh ciljev (sodba z dne 1. julija 2010 v zadevi Dijkman in Dijkman-Lavaleije, C-233/09, ZOdl., str. I-6649, točka 49 in navedena sodna praksa).

34 Portugalska republika trdi, da je zadevna zakonodaja utemeljena z razlogoma, ki se nanašata na nujnost ohranitve, prvič, doslednosti davčnega sistema in, drugič, učinkovitosti nadzora nad zahtevami, ki jih morajo izpolnjevati pokojninski skladi, da bi bili upravičeni do oprostitve plačila spornega davka od dobička pravnih oseb.

– Cilj, ki se nanaša na nujnost ohranitve doslednosti davčnega sistema

35 Opozoriti je treba, da je Sodišče že potrdilo, da se z nujnostjo ohranitve doslednosti davčnega sistema lahko utemelji omejitev izvrševanja temeljnih svoboščin, ki jih zagotavlja Pogodba ES (sodba z dne 27. novembra 2008 v zadevi Papillon, C-418/07, ZOdl., str. I-8947, točka 43, in zgoraj navedena sodba Dijkman in Dijkman-Lavaleije, točka 54).

36 Vendar Sodišče za uspešnost trditve, ki se opira na tako utemeljitev, zahteva obstoj neposredne povezave med zadevno davčno ugodnostjo in izravnavo te ugodnosti z določenim davkom, pri čemer je treba neposrednost te povezave preučiti ob upoštevanju cilja, ki ga zadevna ureditev uresničuje (zgoraj navedeni sodbi Papillon, točka 44, in Dijkman in Dijkman-Lavaleije, točka 55).

37 Glede tega Portugalska republika zgolj s trditvijo, da je oprostitev plačila davka od dobička pravnih oseb izravnana z davkom na dohodek, ki ga morajo člani pokojninskih skladov s sedežem na Portugalskem plačati od prejetih pokojnin, in da je tako zaradi nje preprečeno dvojno obdavčenje teh dohodkov, obstoja take povezave ni dokazala v pravno zadostni meri.

38 Poleg tega je treba ugotoviti, da, prvi?, iz zadevne ureditve ni razvidno, da od dohodkov, ki jih upravi?encem s stalnim prebivališ?em na Portugalskem izpla?ajo nereziden?ni pokojninski skladi, ni treba pla?ati dohodnine. Zato so v teh okoliš?inah dividende, izpla?ane nereziden?nim skladom, podvržene davku od dobi?ka pravnih oseb, zneski, ki jih ti skladi izpla?ajo upravi?encem, ki so rezidenti, pa so podvrženi dohodnini.

39 Drugi?, ?e reziden?ni sklad izpla?a dohodke upravi?encu, ki ni rezident, so dividende, ki jih je ta sklad prejel, oproš?ene davka od dobi?ka pravnih oseb ne glede na to, kako so dohodki, ki jih izpla?a ta sklad, dav?no obravnavani v državi, v kateri prebiva upravi?enec do njih.

40 Poleg tega Portugalska republika glede trditve, ki se nanaša na nujnost zagotovitve vzdržnosti portugalskega pokojninskega sistema, ni predložila nobenega dokaza o tem, zakaj bi dejstvo, da bi bile dividende, izpla?ane nereziden?nim skladom, oproš?ene davka od dobi?ka pravnih oseb, ogrožalo financiranje tega sistema.

41 Zato se Portugalska republika ob upoštevanju dokazov, ki jih je predložila, ne more sklicevati na nujnost ohranitve doslednosti dav?nega sistema, da bi z njo utemeljila omejitev prostega pretoka kapitala iz zadevne ureditve.

– Cilj, ki se nanaša na nujnost zagotovitve u?inkovitosti dav?nega nadzora

42 V skladu z ustaljeno sodno prakso velja, da je nujnost zagotovitve u?inkovitosti dav?nega nadzora nujen razlog v splošnem interesu, s katerim se lahko utemelji omejitev izvrševanja temeljnih svoboš?in, ki so zagotovljene s Pogodbo (zgoraj navedena sodba Dijkman in Dijkman-Lavaleije, to?ka 58 in navedena sodna praksa).

43 Po mnenju Portugalske republike je oprostitev pla?ila IRC izraz tega, da pokojninski skladi spoštujejo zahteve, določene v Direktivi 2003/41 in v portugalski zakonodaji.

44 Natan?neje, pogoji, ki jih morajo izpolnjevati reziden?ni pokojninski skladi, da bi bili oproš?eni pla?ila IRC, naj bi bili namenjeni zagotovitvi vzdržnosti portugalskega pokojninskega sistema, zaradi ?esar naj bi morali ti skladi izpolnjevati posebej stroge zahteve na podro?ju upravljanja, delovanja, kapitalizacije in finan?ne odgovornosti. Dav?na uprava naj bi nadzor nad izpolnjevanjem teh zahtev lahko izvajala le, ?e imajo ti pokojninski skladi sedež na Portugalskem.

45 Glede tega je treba vendarle ugotoviti, da so s sporno ureditvijo nereziden?ni pokojninski skladi v osnovi izklju?eni iz oprostitve pla?ila IRC, ne da bi imeli možnost dokazati, da izpolnjujejo zahteve, določene v portugalski zakonodaji. Zato Portugalska republika ne more trditi, da je ugotovljena razlika v obravnavanju reziden?nih in nereziden?nih pokojninskih skladov na podro?ju oprostitve pla?ila IRC za prve od teh skladov izraz spoštovanja zahtev, dolo?enih v tej zakonodaji. Nereziden?ni pokojninski skladi namre? nikakor ne morejo biti upravi?eni do te oprostitve, ?eprav izpolnjujejo zahteve za njeno odobritev.

46 Nacionalna ureditev, s katero je pokojninskemu skladu absolutno onemogo?eno predložiti dokaz o izpolnjevanju zahtev, na podlagi katerih bi bil upravi?en do oprostitve pla?ila IRC, ?e bi imel sedež na Portugalskem, ne more biti utemeljena z u?inkovitostjo dav?nega nadzora. Ni namre? mogo?e *a priori* izklju?iti možnosti, da pokojninski skladi s sedežem v državi, ki ni Portugalska republika, lahko predložijo primerna dokazila, na podlagi katerih bi portugalski dav?ni organi lahko jasno in natan?no preverili, ali v državi, v kateri imajo sedež, izpolnjujejo zahteve, ki so enakovredne zahtevam, dolo?enim v portugalski zakonodaji.

47 Ta presoja velja za države ?lanice Evropske unije in države ?lanice Evropskega

gospodarskega prostora (EGP), zlasti ker je, kot je navedel generalni pravobranilec v točkah 57 in 58 svojih sklepnih predlogov, zakonska uredba št. 12/2006 z dne 20. januarja 2006, ki jo je portugalska vlada izpostavila v odgovoru na tožbo, namenjena prenosu Direktive 2003/41, katere uporaba je bila razširjena na države članice EGP.

48 Tega, da nerezidenčni pokojninski skladi absolutno nimajo možnosti, da bi bili upravičeni do oprostitve, ki velja za pokojninske sklade s sedežem na Portugalskem, nikakor ni mogoče šteti za sorazmerno niti ob upoštevanju težav, na katere se sklicuje Portugalska republika in ki se nanašajo na pridobivanje upoštevnih informacij in izterjavo davčnih dolgov.

49 Namreč, prvič, glede skladov, ki imajo sedež v državi članici, ki ni Portugalska republika, Direktiva Sveta z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve (77/799/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 63) in Direktiva Sveta 2008/55/ES z dne 26. maja 2008 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe (UL L 150, str. 28) portugalskim organom ponujata okvir sodelovanja in pomoči, na podlagi katerega lahko pridobijo informacije, ki se zahtevajo v nacionalni zakonodaji, in tudi sredstva za izterjavo morebitnih davčnih dolgov od nerezidenčnih pokojninskih skladov.

50 Drugič, čeprav se za pokojninske sklade s sedežem v državi članici EGP mehanizmi, opisani v prejšnji točki te sodbe, res ne uporabljajo, je treba ugotoviti, da, po eni strani, v zadevni zakonodaji upravičenost do oprostitve plačila davka od dobička pravnih oseb ni odvisna od obstoja dvostranskega sporazuma o pomoči med Portugalsko republiko in državami članicami EGP, na podlagi katerega bi bila mogoča sodelovanje in pomoč, enakovredna tistima, ki sta vzpostavljena med državami članicami Unije. Po drugi strani bi bilo – kot je navedel generalni pravobranilec v točki 70 svojih sklepnih predlogov – za zagotovitev izterjave davčnih dolgov mogoče uvesti ukrepe, ki so za prosti pretok kapitala manj omejujoči od zadevne ureditve, med katerimi je obveznost vnaprejšnje predložitve finančnih jamstev, potrebnih za plačilo teh dolgov.

51 Iz tega sledi, da omejitve prostega pretoka kapitala, ki je uvedena s sporno ureditvijo, ni mogoče utemeljiti z razlogi, na katere se sklicuje Portugalska republika.

52 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da Portugalska republika s tem, da je upravičenost do oprostitve plačila davka od dobička pravnih oseb pridržala zgolj za pokojninske sklade s sedežem na portugalskem ozemlju, ni izpolnila obveznosti na podlagi člena 63 PDEU in člena 40 Sporazuma EGP.

Stroški

53 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Komisija predlagala, naj se Portugalski republiki naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Portugalska republika s tem, da je upravičenost do oprostitve plačila davka od dobička pravnih oseb pridržala zgolj za pokojninske sklade s sedežem na portugalskem ozemlju, ni izpolnila obveznosti na podlagi člena 63 PDEU in člena 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992.

2. Portugalski republiki se naloži plačilo stroškov.

Podpisi

*Jezik postopka: portugalščina.